

Ορόσημα Μαιευτικής &
Γυναικολογίας

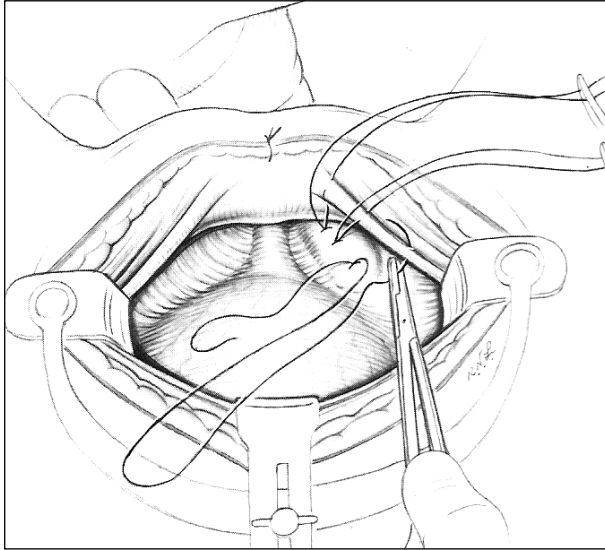
Astley Paston Cooper (1768-1841) - Σύνδεσμος Cooper Κολποανάρτηση - John Christopher Burch (1900-1977)

Σ. Ι. Μανταλενάκης

Οι Μαιευτήρες - Γυναικολόγοι ανακάλυψαν το σύνδεσμο Cooper τη δεκαετία του 1960 και πιο ειδικά, ο Γυναικολόγος Χειρουργός John Christofer Burch (1900-1977), που το 1961 βελτίωσε εντυπωσιακά την εγχείρηση της οπισθοηβικής ουρηθροπηξίας, που είχαν προτείνει αρχικά το 1949 οι Marsall, Marchetti και Kranz. Οι παραπάνω ιατροί, σύμφωνα με την τεχνική που περιέγραψαν και στη συνέχεια βρήκε ευρεία εφαρμογή και καθιερώθηκε διεθνώς, στερεώνονταν ο αυχένας της ουροδόχου κύστης πάνω στο περίοστεο των πρόσθιων κλάδων του ηβικού οστού. Βελτίωση της παραπάνω τεχνικής αποτελεί η εγχείρηση Burch, που δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια εγχείρησης κολποανάρτησης στο Nashville του Tennessee, όπως έχει συμβεί σε πάρα πολλές ανάλογες περιπτώσεις γνωστών χειρουργικών επεμβάσεων. Ο Χειρουργός - Γυναικολόγος Burch είχε διεγχειρητικές δυσκολίες, ειδικότερα στις ραφές, που προσπαθούσε να βάλει πάνω στο περίοστεο της ηβικής σύμφυσης. Ψάχνοντας για ένα καλύτερο έρεισμα στήριξης, βρήκε - ανακάλυψε το σύνδεσμο Cooper, που βρίσκεται στην άνω εσωτερική επιφάνεια του ηβικού οστού και τον χρησιμοποίησε για τη στήριξη της ανάρτησης (εικόνα 1). Εδώ πρέπει να ειπωθεί γενικά ότι οι Μαιευτήρες - Γυναικολόγοι δεν είναι ιδιαίτερα φίλοι με την Ανατομική και ειδικότερα με την Τοπογραφική Ανατομική, που ενδεχομένως δε γνώριζαν ή δεν είχαν εκτιμήσει αρκετά την αξία το λαγονοκτενικού συνδέσμου ή συνδέσμου του Cooper. Πάντως, αδιαμφισβήτητο γεγονός παραμένει ότι η τροποποίηση Burch, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, ακόμη από τις πρώτες περιπτώσεις που χειρουργήθηκαν από τον ίδιο τον Burch και τους συνεργάτες του, έδειξε την υπεροχή της. Τα εναλλακτικό σημείο συρραφής από εκείνο στην εγχείρηση Marsall - Marchetti - Kranz, αποτελεί ουσιαστικά τη μοναδική διαφορά ανάμεσα στις δύο εγχειρήσεις, αλλά τελικά αυτό αποτέλεσε και το κομβικό σημείο της επιτυχίας της νέας τεχνικής. Ο ινώδης ιστός του συνδέσμου Cooper προσφέρεται ως πολύ πλεονεκτικότερο σημείο στήριξης από εκείνο του περιουστέου, ενώ συνάμα με την επιλογή αυτή αποφεύγονται παντελώς φλεγμονώδεις αντιδράσεις που προκαλούνταν σε αρκετές ασθενείς από τις ραφές πάνω στο περίοστεο.

Ο Cooper, το 1804, έγραψε στο δημοσίευσμά του με τίτλο "Anatomy and surgical treatment of hernia", «Ανατομία και χειρουργική θεραπεία της κήλης»⁽¹⁾. Η περιγραφή του συνδέσμου μεταφράζεται ως εξής: «Η ηβική σύμφυση καλύπτεται από συνδετικό ιστό, που σχηματίζει ισχυρή υφή πάνω από την κτενίαία γραμμή. Ο σύνδεσμος εκτείνεται από το ηβικό φύμα

Αλληλογραφία:
Σ.Ι. Μανταλενάκης
Μητροπόλεως 38
54623 Θεσσαλονίκη
Τηλ/Fax: 2310 231433
E-mail: sergmant@otenet.gr

Εικόνα 1. Κατά την κολποανάρτηση γίνεται η συρραφή πάνω στο σύνδεσμο Cooper.

προς τα έξω, προεκβάλλοντας πέρα από το οστό και πάνω από την προαναφερθείσα ανατομική γραμμή». Ο σύνδεσμος είναι γνωστός και ως λαγονοκτενικός, που προφέρεται από πολλά χρόνια, σε δύσκολες περιπτώσεις αποκατάστασης βουβωνοκηλών, άλλωστε και η δημοσίευση του Cooper αυτό επισήμαινε και εκεί αποσκοπούσε.

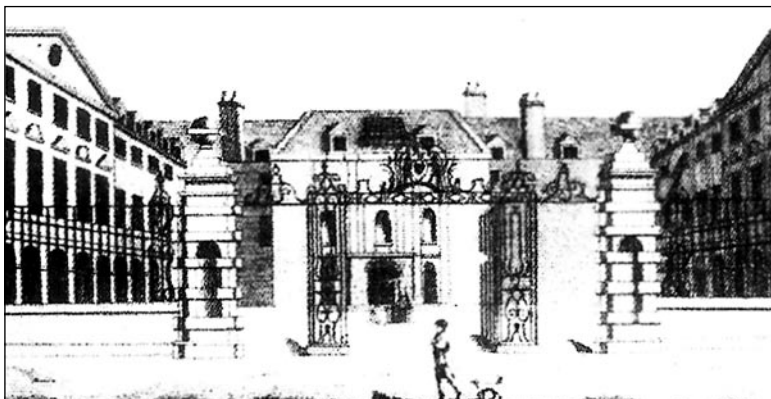
Ο Cooper γεννήθηκε στο Norfolk το 1768, όπου ο πατέρας του ήταν Αγγλικανός ιερέας. Σε ηλικία 15 ετών ακολούθησε το θείο του William Cooper, Χειρουργό στο Λονδίνο, στο Νοσοκομείο Guy's (εικόνα 2), ως μαθητευόμενος. Εκεί παρακολούθησε τις διαλέξεις του John Hunter (1728-93), Χειρουργού - Ανατόμου, εξ ίσου διάσημου και γνωστού, όπως ο μεγαλύτερος αδελφός του William, που είναι γνωστός σε μας από τους περίφημους ανατομικούς χάρτες της εγκύμουνας μήτρας. Τα δύο αδέρφια μαζί άνοιξαν την πρώτη Σχολή Ανατομίας στο Λονδίνο. Στη συνέχεια ο Cooper μετέβη στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου για πληρέστερη μετεκπαίδευση. Όταν γύρισε στο Λονδίνο ήταν ένας ολοκληρωμένος Ανατόμος, Χειρουργός και δάσκαλος. Το 1789 διορίστηκε στο Νοσοκομείο St Thomas' ως διδάσκων Ανατόμος. Το νοσοκομείο αυτό ήταν κατά το χρονικό εκείνο διάστημα επιστημονικά συνδεδεμένο με το Νοσοκομείο Guy's με τίτλο τα «Ενωμένα Νοσοκομεία» (The United Hospitals). Υπήρξε πολύ καλός δάσκαλος και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να συγκεντρώνει ένα εξαιρετικά μεγάλο ακροατήριο για την εποχή εκείνη, που αριθμούσε περισσότερους από 400 φοιτητές και ιατρούς. Αναφέρεται χαρακτηριστικά, ότι ήταν τόσο υπερβολικά δεμένος με τη διδασκαλία και τους μαθητές του, που ακόμη και

Εικόνα 2. Astley Paston Cooper (1768-1841).

την ημέρα του γάμου του, έκανε το προγραμματισμένο μάθημά του αφήνοντας τη νύφη να περιμένει. Το 1800 διαδέχθηκε το θείο του ως Χειρουργός στο Νοσοκομείο Guy's (εικόνα 3), που ήταν το σημαντικότερο νοσοκομείο την εποχή εκείνη στο Λονδίνο. Στο Guy's, ο Cooper συνυπήρξε με τους διάσημους της ιατρικής του 19ου αιώνα Richard Bright (1789-1858), Thomas Adisson (1798-1866) και Thomas Hodgkin (1798-1866). Ο Cooper ονομάστηκε ιππότης το 1821 από το βασιλιά Γεώργιο τον 4ο, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, μετά από επιτυχή εξαίρεση μιας σμηγματογόνου κύστης από το βασιλικό κρανίο. Η χειρουργική αυτή πράξη για την εποχή της σήψης, που ήταν ακόμη άγνωστη η ασηψία και αντισηψία, ήταν κάτι το ιδιαίτερο. Έτσι, ο Cooper διακατέχονταν από μεγάλο φόβο και άγχος για τη διεξαγωγή της επέμβασης, αλλά κυρίως για τη μετεγχειρητική πορεία, που ακόμη θα μπορούσε να είναι θανατηφόρος για το μονάρχη, εάν επιπλέκονταν από ερυσίτελας. Ο Cooper ασχολήθηκε με επιτυχία με τα κατάγματα και τις εξάρθρωσεις. Επίσης, περιέγραψε τη ρίζκωση της παλαιαίας επιφανείας 10 χρόνια πριν τον περίφημο Γάλλο Χειρουργό Guillaume Dupuytren (1777-1835).

Συχνά, μια νέα χειρουργική τεχνική, όπως προαναφέρθηκε, αναπτύσσεται πάνω στο χειρουργικό τραπέζι, συνήθως μετά από την αδυναμία εφαρμογής μιας παλαιότερης εγχείρησης. Έτσι, η κολποανάρτηση κατά Burch δημιουργήθηκε, όταν ο Burch χειρουργούσε μια περίπτωση ακράτειας από υπερένταση και ήταν τεχνικά αδύνατο να πραγματοποιήσει ανάρτηση της ουροδόχου κύστης στην ηβική σύμφυση. Στη περίπτωση αυτή, χρησιμοποίησε την περικολπική πε-

Εικόνα 3. Το Νοσοκομείο Guy's στο Λονδίνο τον 18ο αιώνα.

Εικόνα 4. John Christofer Burch (1900-1977).

ριτονία και συγκεκριμένα το σύνδεσμο του Cooper, ο οποίος βρίσκεται πάνω στον άνω κλάδο του ηβικού οστού. Ο Burch έβαλε τρεις ραφές από τη μία πλευρά και τρεις από την άλλη, και έτσι η στήριξη πραγματοποιήθηκε επάνω σε συνδετικό ιστό, με αποτέλεσμα η ανάρτηση του αυχένα της ουροδόχου κύστης να γίνει σε σταθερή βάση και σε ανατομικό στήριγμα αναγνωρίσιμο. Η δημοσίευση του Burch έγινε το 1961 με τίτλο: "Urethrovaginal fixation to Cooper's ligament for correction of stress incontinence, cystocele, and prolapse"⁽²⁾ «Ουρηθροκολπική στερέωση στο σύνδεσμο του Cooper για τη διόρθωση της απώλειας ούρων στην προσπάθεια, κυστεοκήλης και πρόπτωσης».

Ο John Christopher Burch γεννήθηκε στο Nashville του Tennessee, το 1900 (εικόνα 4). Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Vanderbilt της Nashville, από όπου το 1923 πήρε το πτυχίο της Ιατρικής. Μετά συνέχισε τη μετεκπαίδευσή του στη Χειρουργική και τη Γυναικολογία στη Boston και στη Νέα Υόρκη. Στη συνέχεια ταξίδεψε στη Βιέννη και το Edinburgh για συμπληρωματικές σπουδές. Από το 1926 εργάστηκε στην ιδιωτική κλινική του πατέρα του, στη Nashville. Κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο υπηρέτησε ως συνταγματάρχης στον αμερικανικό στρατό. Με την επιστροφή του στη Nashville διορίστηκε καθηγητής - διευθυντής της Μαιευτικής και Γυναικολογικής Κλινικής, ενώ παράλληλα ασκούσε τη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο St Thomas. Ο Burch εξακολούθησε το ιδιωτικό επάγγελμα με εξαιρετική επιτυχία μέχρι το θάνατό του, το 1977. Η προσφορά του Burch παραμένει σημαντική, ιδιαίτερα στον κλάδο της Γυναικολογικής Ουρολογίας, με την εγχείρηση που περιέγραψε το 1961 και εξακολουθεί να παραμένει επίκαιρη σε διεθνές επίπεδο. Γεγονός να αντικατασταθεί από την λαπαροσκοπική τεχνική της ουρηθροκολπικής ανάρτησης και τις άλλες νεότερες τεχνικές, αλλά ο σύνδεσμος Cooper παραμένει ως το ιδανικό σημείο ανάρτησης.

Summary

Mantalenakis SI

Astley Paston Cooper (1768-1841) - Cooper's ligament, colposuspension - John Christopher Burch (1900-1977)
Hellen Obstet Gynecol 18(1): 27-30, 2006

Cooper's ligament was found to be an excellent point for urethrovaginal fixation during the surgical procedure on patients suffered stress incontinence. John Christopher Burch was the surgeon gynecologist in Nashville, Tennessee, who made this successful clinical application in 1961.

Astley Paston Cooper, surgeon to Guy's Hospital in London described the ligament on the upper posterior aspect of the pubic bone in 1804 "the pubis is covered by a ligamentous substance, which forms a particularly strong production above the linea ileopectinea, extending from the tuberosity of the pubis outwards and projecting beyond the bone above the line". Cooper was born in Norfolk in 1768. At the age of 15 became apprentice to his uncle William Cooper, surgeon to Guy's Hospital in London. After additional training in Edinburgh became an accomplished anatomist, surgeon and teacher. After his return (1789) was appointed demonstrator in anatomy at St Thomas' Hospital and in 1800 succeeded his uncle as surgeon at Guy's Hospital.

John Christopher Burch was born Nashville of Tennessee and graduated in medicine at Vanderbilt University in 1923. After resident training in Boston and New York he visited Edinburgh and Vienna. During Second World War Served the American army as a colonel and chief of the surgical service at Brooke General Hospital in Houston, Texas. Upon his return in Nashville was appointed professor and head of department of Obstetrics and Gynecology. In addition was practice general surgery at St Thomas' Hospital.

He continued in private practice until his death in 1977. Recently Burch colposuspension has been replaced in most cases by laparoscopic techniques, however, Cooper's ligament remains the best anatomical point for colposuspension and related surgical operations for correction of stress incontinence.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Cooper AP. Anatomy and surgical treatment of hernia, London 1804.
2. Burch JC. Urethrovaginal fixation to Cooper's ligament for correction of stress incontinence, cystocele, and prolapse. Am J Obstet Gynecol 1961; 81:281-90.